Podsumowanie VIII Środkowo Europejskiego Kongresu Osteoporozy i Osteoartrozy, 22-23.10.2021

W dniach 22-23.10.2021 odbył się w Krakowie VIII Środkowo Europejski Kongres Osteoporozy i Osteoartrozy i jubileuszowy XX Zjazd Polskiego Towarzystwa Osteoartrologii.

W Kongresie uczestniczyło w nim 270 osób z Polski i zagranicy. Głównymi tematami poruszanymi na Kongresie była osteoporoza, osteoartroza oraz sarkopenia i starzenie się. W związku z sytuacją epidemiczną zmieniona została formuła Kongresu – po raz pierwszy odbywał się w formie zdalnej.

Program obejmował 8 sesji tematycznych, podczas których zaprezentowanych zostało 26 wykładów. Ogromny wkład naukowy do Kongresu wnieśli goście zagraniczni m. in.: prezes International Osteoporosis Foundation – J.A Kanis oraz profesorzy: C. Cooper, S. Cummings, P. Lakatos, O. Lesnyak, V. Palicka, S.E. Papapoulos, J. Payer, N. Grygorieva. W trakcie obrad przedstawiono najnowsze osiągnięcia i kontrowersje z zakresu profilaktyki, diagnostyki i terapii osteoporozy, osteoartrozy i sarkopenii.

Bardzo gorącym tematem poruszonym na VIII Środkowo Europejskim Kongresie Osteoporozy i Osteoartrozy był wpływ obecnej sytuacji epidemicznej na możliwości profilaktyki osteoporozy, jej leczenia i następstwa. Prof. E. Franek przedstawił

najistotniejsze wyzwania związane z leczenie osteoporozy w dobie pandemii m.in.: ryzyko infekcji, utrudniony kontakt z pacjentem, przerwy w leczeniu, wpływ na występowanie złamań oraz jaką lekcję powinniśmy wyciągnąć na przyszłość. Prof. Marcinowska-Suchowierska poruszyła kwestię zaleceń dot. suplementacji wit. D, nie tylko w kontekście jej wpływu na tkankę kostną, ale przede wszystkim jej ważną rolę w obronie organizmu przed infekcją Covid 19 poprzez wpływ na przebieg choroby i śmiertelność. Kwestii efektywnej suplementacji witaminy D poświęcił swój wykład prof. W. Misiorowski.

Głównymi zagadnieniami poruszonymi podczas tegorocznego Kongresu były problemy leczenia długoterminowego, jego skuteczność oraz ryzyko powikłań. Szczególną uwagę poświecono najnowszej strategii leczenia osteoporozy, którą omówił prof. J.A. Kanis. W swoim wystąpieniu przedstawił zaktualizowane podejście opierające się na ocenie ryzyka złamania, rozróżniając ryzyko umiarkowane, wysokie oraz bardzo wysokie oraz omówił strategię identyfikowania pacjentów z najwyższym ryzykiem złamania. Do tej kwestii odniósł się również prof. E. Czerwiński w wykładzie poświęconym leczeniu chorych z bardzo wysokim ryzykiem złamania. Zwrócił uwagę na trudności leczenia tych chorych w Polsce, ponieważ zalecane przez ekspertów leki anaboliczne nie są dostępne. Jest to o tyle istotne, że wystąpienie złamania jest zależne od czasu – 50% złamań występuje w ciągu 1-2 lat po pierwszym złamaniu, dlatego kluczowe jest jak najszybsze wdrożenie możliwie najefektywniejszego leczenia.

Mechanizm działania i potencjał leków anabolicznych w terapii osteoporozy w swoim wystąpieniu szerzej omówił prof. S. Papapoulos. Podkreślił, że w leczeniu osteoporozy – jako choroby przewlekłej należy odejść od monoterapii na rzecz terapii sekwencyjnej. Również prof. E. Sewerynek w swoim

wykładzie omówiła kwestie problemów związanych z prowadzeniem leczenia długoterminowego i sekwencyjnego. Prof. C. Cooper zwrócił uwagę na dramatycznie wzrastającą liczbę złamań osteoporotycznych i ich następstwa. Omówił przyczyny i strategie pomocne w zamknięciu tzw. „luki terapeutycznej”, w efekcie której tylko niewielki odsetek pacjentów potrzebujących leczenia osteoporozy nie zostaje nim objętych. Prof. M. Dea Tomai Pitinca i dr C. Iwaszkiewicz przedstawili uczestnikom Kongresu zalety i możliwości stosunkowo nowej i nadal mało znanej metody diagnostyki osteoporozy: densytometrii metodą ultrasonograficznej multispektrometrii częstotliwości radiowej – REMS (Radiofrequency Echographic Multi-Spectrometry).

Osobne sesje zostały poświęcone osteoporozom wtórnym i osteoporozie w schorzeniach reumatycznych, metodom postępowania w chorobie zwyrodnieniowej stawów. Kwestię starzenia się i długowieczności poruszył prof. S. Cummings. W swoim wykładzie zwrócił uwagę, że bardzo wiele badań powołuje się na długość życia, nie uwzględniając jaka jest jego jakość, zwłaszcza ostatnie miesiące i lata. Podkreślił, że dla większości z nas najważniejsze jest nie tyle samo wydłużenie życia, co jak najdłuższe życie w zdrowiu. Zwrócił również uwagę, że zapobieganie pojedynczym chorobom nie wpływa znacząco na długość życia, efektywne są strategie wpływające na ogólną poprawę zdrowia i spowolnienie starzenia się organizmu. Omówił kluczowe mechanizmy w pływające na starzenie komórek się o raz efektywność różnych interwencji jak: restrykcje kaloryczne, aktywności fizyczna, suplementacja witaminy D, bisfosfoniany. Prof. Cummings zakończył dyskusję życząc wszystkim uczestnikom Kongresu – i sobie – żebyśmy „żyli długo, ale umierali krótko”.

Po każdej sesji obywały się dyskusje online, a uczestnicy

mieli możliwość zadawania pytań za pośrednictwem czatu. Duża liczba pytań i żywe polemiki po każdej sesji wskazują, że zarówno dobór tematów jak i nowa formuła Kongresu spodobała się uczestnikom i wykładowcom.

W przerwach pomiędzy sesjami uczestnikom towarzyszyła muzyka Chopina, z racji odbywającego się właśnie XVIII Konkursu Pianistycznego, oraz wspomnienia – galeria zdjęć z poprzednich Kongresów od 1994 roku. O obchodzonym corocznie 20-ego października Światowym Dniu Osteoporozy przypomniały uczestnikom plakaty tematyczne i główne hasło tegorocznej kampanii: „Podejmij działania dla zdrowia kości”.

POBIERZ podsumowanie Kongresu w wersji pdf